

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۰/۱۱/۰۹

محمد بشیر دودیال

سخنی چند در مورد سینما پارک

از چند روزی به این طرف که موضوع تخریب سینما پارک و سینمای خیرخانه در مطبوعات مطرح شده، نظریات مختلفی درین مورد وجود دارد. در مورد سینمای خیرخانه چیزی نمیدانم و آن را ندیده ام، کدام خاطره بی نیز از آن ندارم، اما با سینما پارک همه ی ماوشما آشنا بوده از دوران اوج تماشاچیان آن خاطراتی را داریم. دوران طلایی آن فقط سالیان محدودی بود، اصلاً بعد از ۱۳۵۲ این سینما از رونق ماند، ولی سینما زینب که در فاصله ی نزدیک به آن بود، از دو لحاظ در موقف بهتر بود:

یکی اینکه تعمیر آن به مقایسه سینما پارک عصری تر، جذاب تر و روشن بود، از طرف دیگر اکثراً محافل رسمی، تجلیل ها و خصوصاً روز مادر و سایر مناسبتها در آن دایر می شد، درحالیکه کابل ننداری و کابل تیاتر میزبان تماشاچیان نمایشنامه ها و درامه بودند. حتا محل تشریف اوری مقامات عالیه دولتی در کابل ننداری معین بود. تفاوت سینما زینب و پارک در تنوع فعالیتهای هنری و فرهنگی شان با سایر ننداری هاوسینماها نیز بود. در متیاقی سینماهای شهر، نمایش فلمهای هندی رونق داشت، ولی در پارک و سینما زینب اکثراً فلمهای امریکایی، فرانسوی، ایرانی و غیره به نمایش گذاشته میشد. وضعیت فعلی کشور چنان نیست که آن فرهنگ و آداب سینما رفتن، تماشای تیاتر و نشستن در سالون و ذوق هنری تامین شده باشد، امروز استفاده از اماکن عمومی حالت ناهنجار و دور از آداب اجتماعی و ارزشهای کلتوری را دارد. حال که شاروالی کابل تصمیم اش را گرفته و این سینما را از تهداب منهدم میسازد، تصمیم خود شان و یک عمل اجام شده است. آنچه برای آینده درین مورد پیشنهاد میگردد، قرار ذیل خواهد بو:

قبلاً در شهرنو امپوریم صنایع دستی افغانستان فعال بود که چهارمین انفس اقتصاد؛ یعنی (خارج) در آن رول بسزا داشت (چهار انفس اقتصاد؛ خانواده، دولت، تصدی و خارج اند)، درین ساحه سالهای سال، توریزم، سرمایه های خارجی ها، مهمانخانه ها و دفاتر سیاحت و غیره رونق داشت. از آن جمله یکی هم امپوریم صنایع دستی افغانستان بود که بالمقابل دروازه ی فعلی سفارت کشور هندوستان فعال بود، ولی امروز به جز از چند دوکان فوتو کاپی چیزی از آن باقی نمانده. باوجودیکه دولت و صنعتکاران دستی چند اتاقی را در کوچه مرغ فروشی دوباره به نام امپوریم گشوده اند، ولی نه جاذبه ی لازم را دارد و نه هم مشتری و محل مناسب. از طرف دیگر یکتعداد خطاطان و نقاشان اواره وبی وسیله افغان تا چندی قبل نیز بهترین آثار نقاشی و رسامی شان را در همین پیاده رو مقابل پارک شهرنو غرض فروش میگذاشتند، که این هنر ظریف به اثر گرد، خاک، باد و افتاب ضرر زیادی را متقبل میشد و کنار پیاده رو برای شان آبرومند نبود. همچنان سالیان قبل در فاصله چند صد قدمی انجمن نویسندگان افغانستان قرار داشت، یعنی میتوان عوض سینما پارک یکی یا چندین فعالیت اقتصادی و فرهنگی را به عوض مخروبه سینمای پارک درینجا متمرکز نمود. بناً پیشنهاد میگردد که شاروالی کابل تعمیری جدید؛ اقلأ پنج – شش طبقه بی را طرح و تکمیل نماید تا هم از زمین استفاده اعظمی صورت گیرد و هم چندین فعالیت فرهنگی – اقتصادی تحقق یابد. میتوان منزل اول را برای مرکز امپوریم صنایع ملی، نمایشگاه صنایع مستظرفه، انتیک و آثار هنری دستی تخصیص داد، میتوان منزل دوم را، برای یک نمایشگاه و فروشگاه آثار هنری، نقاشی، خطاطی و کار دستی متشبهین این ساحات هنرهای زیبا تخصیص داد، منزل سوم یک شعبه شهری کتابخانه عامه، منزل چهارم ملکیت شاروالی و دفاتر آن و درمنزل پنجم انجمن نویسندگان و شعرا که حاوی چند دفتر، کتابخانه، یک سالون تدویر محافل ادبی و نقد آثار ادبی و کتابفروشی آن در نظر گرفته شود، بدین ترتیب شاروالی هم یک خدمت بزرگی را برای صنایع ملی و هنرمندان عرصه ی خطاطی، نقاشی و هنر مویک انجام خواهد داد و هم خدمات فرهنگی را محفوظ خواهد داشت. هرکدام آنها منبع اقتصادی نیز اند. مصارف این خدمات از منبع فروشات و بخش عایداتی تدارک و تمویل خواهد شد، یعنی در جنب خدمات کلتوری یک ملکیت خودکفا خواهد بود. فقط یک پیشنهاد بود.

د پانو شمیره: له 1 تر 1

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې دليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خيږ و لولئ